

LÁSZLÓ NOÉMI

Hajnali vers

*Még óvakodva lép az ébredés.
Vékony kezét kinyújtja, várom.*

*Magasra nő a félelem
a láthatáron.*

*Felleg hajol fölém,
ma éppoly nincstelen;*

*ha szólna, érteném,
lassan megismerem,*

*ahogyan téged,
a legutolsó fedezéket.*

Színe, fonákja

*Le kell írni. Az ember szenilis.
Az elalvásához ennyi is elég:
ma álmos, szemtelen és jóllakott
vagyok; a műveltségem helyenként
hiányos; kimaradok az álszent
körmenetből, összeszámolom:
hányféle kószál bennem a harag;
tudni szeretném: én-e mást
vagy engem bántanak;*

*leírni kell: az ember szenilis
az éjszakát kívárni lehetetlen
elismerem nagyszájú társaim
és meghúzódok az írásjelekben
így
az álmatlanság elviselhető és
pontosan tudom:
semmittevésben
mire vittem*